

Dit is de laatste nieuwsbrief van het project WEL in ontwikkeling (WEL). Het project dat aansluit bij het Nationaal Programma Onderwijs (NPO) en beweging bracht in situaties die zijn vastgelopen of waarin jeugdigen zich onvoldoende kunnen ontwikkelen. De subsidie loopt per 1 augustus af en daarmee stopt het project. Wat niet stopt is de beweging die WEL inmiddels geworden is. Vrijwel alle samenwerkingsverbanden hebben de vervolgsubsidie aangevraagd.

In deze laatste kun je lezen hoe verschillende samenwerkingsverbanden nu al concrete stappen hebben gezet om de WEL-aanpak voort te zetten. Zo vertelt Luuk Hoff dat de ambulante leerkracht in Groningen en Noord-Drenthe een blijvertje is. De regio waarin deze aanpak wordt ingezet zal zelfs nog verder uitbreiden. In Doetinchem en regio Amersfoort blijft het samenwerkingsverband investeren in onderwijs naar zorg brengen. Kinderen in gespecialiseerde kinderdagcentra krijgen hierdoor de mogelijkheid zich verder te ontwikkelen.

Verder een kort overzicht van activiteiten die verband houden met WEL. En een Save the date voor de feestelijke afsluiting op 11 november.

Als uitsmijter delen we de allerlaatste good practice via dit kanaal. Er zullen er vast nog vele volgen die we op een andere manier de wereld in zullen helpen.

Veel leesplezier, fijne zomer en hopelijk tot 11 november!

De projectpartners [Gedragswerk](#), [Ingrado](#) en het [Ondersteuningsteam Zorg voor de Jeugd](#).

AMBULANTE LEERKRACHT IS EEN BLIJVERTJE

Met WEL wilde Luuk Hoff aantonen dat het nodig en nuttig is om zonder kaders en voorwaarden aan de slag te gaan met kinderen van wie de ontwikkeling is stilgevalen. Luuk is consulent passend onderwijs en coördinator van deelverband West (Noordenveld en Westerkwartier) van het samenwerkingsverband passend onderwijs PO 20.01 in de provincie Groningen en de Drentse gemeente Noordenveld. In een eerder interview zei hij: 'Ik hoop dat we de meerwaarde voor kinderen en ouders kunnen bewijzen en dat we hiervan een reguliere werkwijze kunnen maken voor kinderen die thuiszitten of voor wie dat dreigt. Zo kunnen we voorkomen dat kinderen uitvallen of in een vrijstelling terechtkomen. (zie [nieuwsbrief 22](#))'

Inmiddels zijn we een jaar verder en terug bij Luuk. 'WEL is een groot succes!', zegt hij. 'Wat we hoopten, is uitgekomen. We hebben mogen experimenteren en dankzij onze aanpak met de ambulante leerkracht hebben we de afgelopen anderhalf jaar 10 kinderen kunnen begeleiden, waarvan 6 kinderen ook daadwerkelijk de weg terug naar school hebben gevonden. Ook hebben we bij 2 kinderen helaas moeten concluderen dat WEL niet het juiste aanbod was. Gedurende het traject is de focus verlegd van kinderen zonder schoolinschrijving naar thuiszitters met een schoolinschrijving. Bij de ouders (en de scholen) van die groep kinderen vinden we het meest gehoor. Bovendien is de afstand tot onderwijs voor deze kinderen nog te overbruggen.'

Stap voor stap

De ambulante leerkracht werkt anderhalf uur per week met de thuiszittende kinderen aan schoolopdrachten of onderneemt andere activiteiten om de ontwikkeling van het kind te stimuleren. Als dat tenminste haalbaar is, zegt Luuk Hoff. 'Soms zijn de kinderen dermate overbelast dat alleen wat praten of wandelen voldoende is. Na de start in de thuisomgeving, kunnen we met de meeste kinderen stappen zetten richting school. De ambulante leerkracht is ook in

de gelegenheid om mee te gaan naar de school en kan ook in het schoolgebouw 1 op 1 of in de klassensituatie met de leerling werken. Langzaam wordt de tijd die het kind op school doorbrengt uitgebreid en ontstaat er weer een band met de school. Vier kinderen starten na de zomervakantie weer zelfstandig op een school. Niet meteen voor hele dagen, maar de eerste stap is gezet. De school zet het ingroeitraject voort.'

'Soms zijn de kinderen dermate overbelast dat alleen wat praten of wandelen voldoende is'

Spannend blijft de overgang naar het voortgezet onderwijs voor de kinderen die na een periode van thuiszitten terugkeren in groep 8. Luuk: 'Dat vraagt van zowel de po- als de vo-school extra aandacht en inspanning.'

Uitbreiding

Vanuit onderwijs en gemeenten is men ook positief en tevreden over de aanpak. Het samenwerkingsverband in het Noorden van het land gaat dan ook vol enthousiasme door. Inmiddels is de nieuwe subsidie Ondersteuning en preventie thuiszittende jeugdigen aangevraagd en toegekend. Luuk: 'Met dat geld gaan we de ambulante leerkracht uitbreiden naar alle deelverbanden van ons samenwerkingsverband (vanwege de omvang werkt Samenwerkingsverband PO Groningen met vier deelverbanden – red.). De formatie zal uitgebreid worden. Kinderen voor wie aantoonbaar alles geprobeerd is en die desondanks thuiszitten, kunnen vanaf 2026 rekenen op begeleiding van een ambulante leerkracht, al moet een en ander na de zomervakantie nog wel verder worden uitgewerkt.'

Luuk Hoff verwacht dat de ambulante leerkracht op de lange termijn een blijvertje zal blijken. 'Het levert zoveel meer op dan het kost, dat het onverstandig is hier niet in te investeren. Ieder kind dat terugkeert naar school, is pure winst.'

ALLE KINDEREN GOED ONDERWIJS

Ook Samenwerkingsverband de Eem wil de aanpak met de ambulante leerkracht voortzetten nu WEL stopt. Met de WEL-subsidie financierde de Eem een pilot op kinderdagcentrum de Astronaut in Amersfoort, een locatie van Amerpoort. Leerkrachten uit het speciaal onderwijs verzorgden onderwijsverrijking voor vijf jonge kinderen (zie [nieuwsbrief 20](#))

In het schooljaar 2024/2025 heeft De Eem nieuwe stappen gezet. Binnen kinderdagcentrum Onder één dak, ook een locatie van Amerpoort, draait sinds een aantal jaar de Regenbooggroep waar onderwijs wordt gegeven aan kinderen die daaraan toe zijn. Zij komen vanuit hun eigen groep naar de aparte lesruimte. Sophie Egtberts en Hilde van der Kuijl zijn de twee leerkrachten die het onderwijs verzorgen. Hilde van der Kuijl is bovendien de leerkracht op de fiets die op de Astronaut met individuele kinderen werkt aan onderwijsdoelen.

Het onderwijsaanbod binnen KDC Onder één dak wordt gefinancierd vanuit Amerpoort; de inzet van Hilde van der Kuijl binnen de Astronaut door het samenwerkingsverband.

In de Regenboog zitten kinderen die qua sociaal-emotionele ontwikkeling, gedragsproblematiek en/of zorgbehoefte niet terecht kunnen op een school, maar cognitief gezien wel meer aankunnen dan de zorg kan bieden. Op de Regenboog kunnen zij onder meer leren lezen of rekenen. Ook is

er aandacht voor taakontwikkeling, sociale competentie en bevordering van de zelfredzaamheid.

Zelfde taal

Hilde en Sophie zien dat er een vertaalslag nodig is van zorg naar onderwijs en andersom. Alleen dan kan er een dekkend aanbod ontstaan en kan voor alle kinderen het recht op ontwikkeling waargemaakt worden. Zij spreken de hoop uit dat er meer uitwisseling zal plaatsvinden en dat professionals in onderwijs en zorg van elkaar zullen leren. Sophie: 'We moeten onszelf de vraag stellen wat we met elkaar te doen hebben, hoe we de samenwerking vorm kunnen geven. Daarvoor moeten we in elk geval dezelfde taal leren spreken. Ik hoop dat het samenwerkingsverband, scholen, zorg en gemeente dit kunnen faciliteren.'

Volgens onderwijsondersteuners Resi van Gestel en Annemarie de Wit van het samenwerkingsverband, is de ingezette weg onomkeerbaar. 'We hebben ervaren welk verschil we kunnen maken met 'anders kijken en doen'. De komende jaren zetten we de

aanpak met de ambulante leerkracht voort en breiden die uit naar andere groepen kinderen. Intensieve samenwerking met de zorg is hiervoor essentieel. Er moeten meer hybride vormen van onderwijs komen zodat nog meer kinderen die nu buiten het onderwijs vallen toch van hun onderwijsrecht gebruik kunnen maken.'

Ondersteuningsplan

Het uitgangspunt van het nieuwe ondersteuningsplan (2025-2028) van De Eem luidt: 'Alle kinderen goed onderwijs'. Resi: 'Dat geldt ook voor de kinderen die nu vrijgesteld zijn van een schoolinschrijving of zijn uitgevallen. We denken steeds meer vanuit een continuüm met aan de ene kant 100 procent onderwijs en aan de andere kant 100 procent zorg. We willen voor alle kinderen in onze regio een plekje op dat continuüm. Dat betekent dat er meer maatwerk mogelijk moet zijn in de vorm van deeltijdonderwijs of onderwijs op een andere locatie dan de school. Het zou mooi zijn als hiervoor meer ruimte komt in de onderwijswetgeving en in de mogelijkheden van samenwerkingsverbanden om op deze manier te investeren in de schoolse ontwikkeling van kinderen.'

"We hebben ervaren welk verschil we kunnen maken"

BELEIDSMAKERS: LATEN WE DE POSITIVITEIT EN HET ENTHOUSIASME VAN WEL BEHOUDEN!

Nu de WEL-subsidie afloopt, spraken we beleidsmakers Edwin Bogaard van OCW en Rochelle Postma van VWS. Hoe kijken zij terug op het proces, de inhoud en de opbrengsten?

Wat was de reden om voor deze groep kinderen een subsidieregeling te creëren?

Edwin Bogaard: 'Door corona was de urgentie nog groter dan deze al was; hoe krijgen we kinderen die niet in beeld zijn weer in ontwikkeling? Door te kunnen doen wat nodig is, luidde het antwoord. Op de vraag hoe dat mogelijk gemaakt kan worden, vormt WEL in ontwikkeling een antwoord. Wat precies nodig is, konden wij vanuit het ministerie niet bedenken. Wel konden we een subsidieregeling in het leven roepen die samenwerkingsverbanden de mogelijkheid bood om op laagdrempelige wijze te doen wat nodig is voor kinderen zonder schoolinschrijving: WEL in ontwikkeling.'

'De enige voorwaarde was dat samenwerkingsverbanden met 5 jongeren zonder schoolinschrijving aan de slag gingen en de middelen direct en indirect aan hen besteedden.'

Wat leverde dat op?

Rochelle Postma: 'Door deze subsidieregeling voelen professionals de ruimte om echt het gesprek aan te gaan en samen te zoeken naar oplossingen. Vaak bleken dat oplossingen die ook passen binnen bestaande wet- en regelgeving en ook binnen de al beschikbare budgetten. Groot punt van aandacht, ook binnen ons departement, is het slechten van de schotten tussen onderwijs en zorg.'

Edwin Bogaard: 'De subsidie maakt vrij denken mogelijk en maakt de samenwerking makkelijker. De WEL-aanpak is succesvol; hij maakt ruimte in hoofden van mensen om dingen die niet mogelijk leken, mogelijk te maken. Het belang van die ruimte moeten we goed voor ogen houden. In de subsidieregeling die het vervolg vormt op WEL - *Ondersteuning en preventie thuiszittende jeugdigen* - hebben we die ruimte overeind gehouden. Ook met deze middelen mogen samenwerkingsverbanden doen wat nodig is voor jeugdigen zonder schoolinschrijving en voor jeugdigen die met schoolinschrijving thuiszitten. Die laatste groep is toegevoegd aangezien samenwerkingsverbanden aangaven juist ook voor deze groep mogelijkheden te zien vanuit de WEL-aanpak. 150 samenwerkingsverbanden hebben de subsidie - looptijd 3 jaar met 8 miljoen per jaar - aangevraagd. In het wetsvoorstel Meer ruimte voor maatwerk, dat nu in voorbereiding is, willen we de lessen van WEL meenemen. Die wet moet het mogelijk maken aan verschillende knoppen te draaien om ontwikkeling buiten de bestaande kaders mogelijk te maken: onderwijslocatie, onderwijstijd en onderwijsbekostiging.'

Hoe kijken jullie naar de werkwijze en het gedachtegoed van WEL?

Edwin Bogaard: 'De manier van denken, de waarderende benadering, de

terminologie (de reis van de jeugdige, de wensdroom als vertrekpunt) hebben enorm bijgedragen aan het succes van WEL. Die werkwijze heeft vorm gekregen in de regio's; in de harten, hoofden en handen van mensen. Mooie bijvangst is dat professionals die elkaar treffen aan de WEL-tafel, elkaar ook daarbuiten veel makkelijker kunnen vinden.'

Rochelle Postma: 'Wij denken na hoe het gedachtegoed van WEL behouden kan worden. Zo zou in de werkwijze van het OOGO (op overeenstemming gericht overleg - red.), waarin onder meer de samenwerking van onderwijs en door gemeenten gefinancierde hulp afgestemd wordt, de WEL-aanpak ingebracht kunnen worden.'

Wat moeten we behouden?

Rochelle Postma: 'Ik zou vooral de positiviteit en het enthousiasme van WEL willen behouden. Wat kan een kind wél, dat moet het uitgangspunt zijn. En denken buiten de hokjes die we zelf bedacht hebben. Ook de kennis en ervaringen die nu onder de nieuwe subsidieregeling worden opgedaan moeten opgehaald en geborgd worden. Daar moeten we echt ons best voor doen.'

Edwin Bogaard: 'Ik hoop dat het WEL-gedachtegoed blijvend is en dat we de samenwerkingsverbanden en professionals kunnen blijven faciliteren te doen wat nodig is. Die ruimte moet blijven. Ik verwacht in dat opzicht veel van het nieuwe wetsvoorstel.'

WERKATELIER ENSCHEDE: MEER CREATIEVE PIONIERS

Vanuit een enorme intrinsieke motivatie sloot Francis Lassche in 2023 aan bij WEL. 'Omdat ik voelde dat er méér was – dat ik niet wilde managen, maar het mens-zijn in het werk terug wilde vinden. Ik wilde niet meer aansturen, maar aansluiten.' En zo startte ze namens het samenwerkingsverband als projectleider WEL in ontwikkeling. 'Een gloednieuwe functie, zonder functiebeschrijving. Mijn opdracht? Op reis gaan met jeugdigen die vastlopen in het systeem. Maar hoe noem je jezelf als je daar geen vaste rol in hebt? Zo ontstond het idee van de creatieve pionier, zonder belang, onafhankelijk!'

Afgelopen juni organiseerde Francis, samen met twee WEL-verbinders, een Werkatelier op de plek waar het allemaal begon; het ontmoetingspark Rigtersbleek in Enschede waar diverse groepen samenkomen om verbinding te zoeken en sociale contacten te versterken.

De opzet was verhalen, inzichten en ervaringen vanuit WEL te delen. En dat is wat gebeurde.

Francis deelde tijdens de bijeenkomst haar sleutelprincipes:

Sleutelprincipe 1: Het kan WEL!

Sleutelprincipe 2: Ruimte maken – dit is ook: je eigen ideeën loslaten

Sleutelprincipe 3: Blijf je verwonderen

Sleutelprincipe 4: Het gaat altijd "anders", omarm dat

Sleutelprincipe 5: Luister het kind tevorschijn

Toekomstbeeld

Tot slot schetste Francis haar gedroomde toekomstbeeld: meer creatieve pioniers. Zonder belangen. Mensen die met een andere bril durven kijken. Die de vijf sleutelprincipes leven. Die naast gezinnen gaan staan, niet erboven. Die zich niets aantrekken van structuren, protocollen en fysieke locaties – maar gewoon beginnen met een verhaal en dan kijken welke draken op hun pad komen en hoe deze op te pakken zijn.

Ook aanwezig was een moeder van twee thuiszittende kinderen die vertelde over haar

ervaringen met WEL. Ze vertelde dat er heel veel mensen betrokken zijn geweest, maar dat er pas beweging kwam toen Francis en een collega WEL-verbinder naast haar gezin kwamen staan. Dat ze hierdoor vertrouwen kreeg en weer kon aanhaken waardoor er perspectief ontstond. Basale zaken als doen wat je afsprekt, oprecht luisteren, vertrouwen geven en nieuwsgierig zijn liggen aan deze verbinding ten grondslag. Precies dát is wat gebeurt binnen WEL; vertrouwen geven, ruimte maken en naast de jeugdige staan. Dat is wat we willen behouden en doorgeven!

FEESTELIJK MOMENT EN GEZAMENLIJKE ONTWIKKEL- KANSEN VOOR KINDEREN

In Doetinchem gingen de feestelijke afsluiting van Wel in ontwikkeling en het vervolg hand in hand. Met de WEL-subsidie vanuit samenwerkingsverband Doetinchem PO realiseerden onderwijs en zorg de afgelopen jaren met elkaar ontwikkelaanbod voor kinderen met een vrijstelling 5 onder a die in het orthopedagogisch centrum Anneriet bezoeken (zie [nieuwsbrief 23](#)).

De kinderen krijgen intensieve zorg en ondersteuning en door de samenwerking vanuit dit traject zagen alle betrokkenen kansen de samenwerking met onderwijs te versterken en met elkaar passend aanbod en begeleiding binnen de zorggroep aan te bieden. Ook intensieve samenwerking tussen de zorggroep Vlinder en onderbouwgroepen van Mariëndael (een so-school van De Onderwijsspecialisten) maakt het mogelijk te onderzoeken wat nodig is om een kind zich verder te laten ontwikkelen en te groeien.

De aanpak is een succes. Op de bijeenkomst van 19 mei jl. vertelden professionals en ouders over de stappen die gezet zijn en over de ontwikkeling die zij zagen bij de kinderen. Alle reden om de aanpak voort te zetten, vinden ook de bestuurders van zorginstelling Zozijn en

onderwijsinstelling De Onderwijsspecialisten. Tijdens de bijeenkomst hebben zij hun handtekening onder een convenant gezet. Daarin wordt niet alleen afgesproken de WEL-aanpak voort te zetten, maar ook deze uit te breiden zodat meer kinderen hiervan kunnen profiteren.

Rian Helmink, projectleider vanuit het samenwerkingsverband, vertelt over het vervolg: 'Met het commitment van de besturen kunnen we verder met deze aanpak. De doorontwikkeling rust op drie pijlers: samenwerking onderwijs-zorg, uitbreiden van de gezamenlijke observatietrajecten en het doorontwikkelen van ontwikkelingsgericht en thematisch aanbod binnen de teams. Ik denk dat we gezamenlijk iets moois hebben neergezet voor de jonge kinderen binnen zorg en onderwijs'

Meer informatie:

Samen voor onderwijs:
De onderwijsspecialisten en
Zozijn ondertekenen convenant
[Zozijn](#)
[De Onderwijs Specialisten](#)

Het voorbeeld uit Doetinchem
wordt ook belicht in de
[Handreiking Onderwijs buiten
de schoolmuren](#)

ENERGIE EN CONTACT BEHOUDEN

Samenwerkingsverband Noord-Kennemerland is binnen WEL met 22 jeugdigen aan de slag gegaan. De meeste van hen hebben stappen gezet richting hun wensdroom. Soms zijn die stappen heel klein, een enkele keer hebben ze zelfs geleid tot instroom in onderwijs. Project- en reisleider Joost Tempelaars vertelt hoe de werkwijze wordt voortgezet nu WEL stopt.

Het succes zit in de energie en het contact, zegt Joost. 'Contact tussen ouders, jeugdige en de juiste professionals en de energie om echt beweging te willen brengen. Dat willen we behouden. Dankzij WEL weten steeds meer ouders en professionals dat er mogelijkheden zijn om kinderen die zijn vastgelopen in ontwikkeling te brengen.'

Via een [WEL-pagina op de website van het samenwerkingsverband](#) komen zij in contact met Joost en hij nodigt vervolgens de juiste

mensen aan tafel om naar de situatie te kijken. Elk vraagstuk is anders en dus zijn het ook steeds andere mensen die worden benaderd om mee te denken.

Gezien en gehoord

Tijdens het overleg zoomen de deelnemers in op de wensdroom van de jongere en onderzoeken wat er nodig is om stapjes richting die droom te zetten. Joost: 'Soms heeft een jongere een droom die niet realistisch lijkt, en toch is het ook dan de moeite waard te kijken

waar beweging mogelijk is. Zo was er een jongen met een verstandelijke beperking die bij de politie wilde. Dat zit er niet in, weten ook zijn ouders. Toch heeft het enorm geholpen hem een dag op stap te laten gaan met een BOA van de NS. Hij voelt zich gehoord en gezien en dat is waardevol.'

De aanmeldpagina op de website blijft in de lucht, ook nu de WEL-subsidie afloopt, en Joost blijft reisleider namens het samenwerkingsverband. Hij blijft naast ouders en jongeren staan om de wensdroom op te halen en hij blijft de juiste professionals om tafel vragen. Wat wegvalt is het budget om direct een laptop, fiets of pot verf te kunnen kopen voor een jongere. 'Maar', zegt Joost, 'in de meeste gevallen is extra geld niet eens nodig. Anders kijken en doen is vaak voldoende.'

SAVE THE DATE!

11 NOVEMBER 2025

Inloop met lunch: vanaf 12 uur
Start programma: 13 uur

Op 11 november, als het project is afgerond, vieren we nog één keer een feestje. We hebben met elkaar de afgelopen vier jaar zoveel geleerd en zoveel betekend voor jeugdigen zonder én met schoolinschrijving, dat we daar nog eens goed bij willen stilstaan. We delen de opbrengsten en kijken vooruit. Hoe behouden we de WEL-beweging en hoe brengen we deze verder?

Meer informatie over de bijeenkomst van 11 november volgt via onze [LinkedInpagina](#).

Ook na de zomer zullen we van betekenis blijven met onze handreikingen. We hopen dat de in beweging gezette 'ruimte in hoofd en regels' de komende jaren zal uitdijen en zal uitmonden in de wet Maatwerk in onderwijs die nu in voorbereiding is.

Daarom: **save the date!**

GOED BEZIG!

WEL loopt ten einde, maar we zitten niet stil.

We schreven mee aan een artikel in het vakblad Werken aan Inclusie van Instondo onder de titel '[Passend onderwijs kan NU al!](#)'.

Op 16 juni jl. zaten we aan tafel bij een webinar van Sardes over wat gemeenten kunnen doen om thuiszitten te voorkomen. (zie foto) Kijk [het webinar](#) terug.

SWV Dordrecht heeft gereageerd op de oproep 'we houden niet van op onze handen zitten... voor de zomer nog actie'. Samen met Dordrecht gaan we een casusanalyse doen van al hun maatwerk en 60 complexe casussen die bij hun WEL-team afgelopen schooljaar op tafel kwamen. Doel is leren van wat er 'mis' ging en wat er nodig was en dit kunnen aanpassen in dekkend netwerk en in de samenwerking tussen partijen.

Gedragswerk en Movisie hebben een [handreiking](#) uitgebracht over hoe onderwijs en zorg bij elkaar kunnen komen, ook als het niet voor de hand ligt of moeilijk wordt. Om voor jeugdigen altijd leren en ontwikkelen mogelijk te kunnen maken. Over mensen, samenwerking, ruimte in regels en hoe je als initiatief voor thuiszitters zaken kan doen met zowel onderwijs als gemeenten.

WEL-REIS LEIDT NAAR DROOMBESTEMMING

Op de valreep werden we gebeld door Sander van Zomeren, projectleider WEL namens Stichting Leerlingenzorg Noordwest-Veluwe. Hij wilde een succesverhaal delen in de nieuwsbrief. Of dat nog kon....

Successen delen wij graag, dus hierbij. Dit is het verhaal van een jongen van inmiddels 17 jaar oud. Zijn schoolloopbaan is op z'n zachtst uitgedrukt 'rommelig', zegt Sander. 'Vanuit de basisschool, waar hij geen aansluiting vond, ging hij met een diagnose ASS naar het speciaal onderwijs. Naar school gaan is al die tijd moeizaam gebleven, zijn zelfvertrouwen daalde naar een dieptepunt, hij voelde zich niet begrepen. Vervolgens stroomde hij door naar vmbo-tl waar hij in het tweede jaar is uitgevallen met onder meer een angststoornis. Naar school gaan lukte niet meer, zorg was voorliggend, en er volgde een vrijstelling. Een lange periode zat hij thuis voordat hij aan de slag ging op een zorgboerderij.'

Op reis

Op de zorgboerderij wordt al snel duidelijk dat er meer nodig is om deze jongen in staat te stellen zich verder te ontwikkelen. Hij komt in beeld bij WEL en er volgt een ontmoeting met Sander. 'We gingen met hem op reis en onderzochten zijn wensdroom. Bouwen aan vertrouwen en zonder oordeel kijken naar wat mogelijk is, dat is wat we deden. De uitkomst van

een werkatelier was dat hij aan de slag zou willen in de horeca of 'iets met onderwijs' wilde doen. Een stage in de horeca wees uit dat daar niet zijn toekomst lag en dus gingen we op onderzoek uit 'richting onderwijs'.

*"Bouwen aan
vertrouwen en
zonder oordeel
kijken naar wat
mogelijk is"*

Er wordt een stage geregeld op een basisschool en dat is een groot succes. De twee ochtenden worden al snel twee hele dagen. De conclusie is dat hij heel graag een mbo-opleiding onderwijsassistent zou volgen, maar helaas heeft hij niet de vereiste vooropleiding. Sander: 'Dat betekende dat hij zou moeten instromen in Entree wat ons niet echt passend leek. In het verleden was niet

de juiste diagnose gesteld en bovendien bleek de jongen bovengemiddeld intelligent.'

Talentscan

Dan begint de zoektocht naar hoe het WEL zou kunnen, hoe hij WEL zou kunnen instromen in de opleiding van zijn dromen. Sander: 'Ik wist dat sommige mbo-scholen werken met een talentscan die talenten, sterke punten en ontwikkelingsmogelijkheden in kaart brengt. Dat doet ook MBO Amersfoort en met hen ben ik in gesprek gegaan, ook samen met de jongen en zijn ouders. Het was zo mooi om te zien hoeveel zelfvertrouwen hij inmiddels had en hoe gemotiveerd hij was. Tot onze (en vooral zijn) grote vreugde mocht hij deelnemen aan de talentscan die hij zo goed doorliep dat hij werd toegelaten tot de opleiding Onderwijsassistent. Daar gaat hij in september van start.'

Niks te veel gezegd toch? Als dit geen mooi WEL-verhaal is om de zomer mee in te gaan.....?!